

Sygn. akt: I C 183/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Glinkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2023 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.817 zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 183/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 stycznia 2022 roku powód J. O. wniósł o nakazanie pozwanemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., aby w terminie 30 dni od uprawomocnienia się wyroku, na własny koszt, usunął wady fizyczne telewizora powoda marki S., (...)L. (...)”, model (...), o numerze seryjnym (...), ewentualnie o nakazanie pozwanemu, aby w tym samym terminie dokonał wymiany telewizora na wolny od wad. Domagał się także zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 5 czerwca 2018 roku – jako konsument – nabył od pozwanego telewizor (...)L. (...)”, model (...) o numerze seryjnym (...) za kwotę 6 999 zł. Na zakupiony telewizor został udzielona 24 – miesięczna gwarancja. W trakcie trwania okresu gwarancyjnego w zakupionym przez powoda telewizorze wystąpiły wady fizyczne polegające na pojawieniu się smug na całej szerokości matrycy telewizora oraz białych kropek widocznych po lewej stronie wyświetlacza. Wady zostały zgłoszone pozwanemu w dniu 20 grudnia 2020 roku. Wady ujawniły się w grudniu 2019 roku, na potwierdzenie czego powód dołączył zdjęcia wykonane w dniu 24 grudnia 2019 roku, na których widoczne są usterki telewizora. Pozwany odmówił uznania reklamacji wskazując, że termin gwarancji już upłynął. Zdaniem powoda pozwany jako gwarant ponosi odpowiedzialność za wady, które ujawniły się w czasie określonym w zgłoszeniu gwarancyjnym, gdyż żaden przepis prawa (poza instytucją przedawnienia roszczeń) nie limituje w czasie zgłoszenia żądania z umowy gwarancji.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i domagał się zasądzenia od powoda zwrotu kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma zaprzeczył, aby telewizor zakupiony przez powoda posiadał wady w okresie gwarancji, zaprzeczył także, aby produkt posiadał wadę tkwiącą w rzeczy. Ponadto pozwany wskazał, że powód nie zgłosił reklamacji telewizora w okresie gwarancji, jak również w ogóle nie dostarczył przedmiotowego urządzenia do autoryzowanego serwisu producenta, tym samym pozwany nie ponosi odpowiedzialności z tytułu gwarancji, której okres upłynął z dniem 5 czerwca 2020 roku. Pozwany podkreślił, że na podstawie dołączonych do pozwu zdjęć wykonanych w 2019 roku nie wynika nic, co mogłoby potwierdzić tezę powoda. Pozwany zauważył także, że skoro powód ujawnił wadę w dniu 24 grudnia 2019 roku, niezrozumiałym jest dlaczego przez kolejny rok od czasu ujawnienia wady i pół roku od czasu upływu okresu obowiązywania gwarancji nie zgłosił reklamacji do autoryzowanego serwisu.

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2022 roku powód podtrzymał wszystkie twierdzenia i wnioski dowodowe. Podkreślił, że pozwany poprzez odmowę uznania roszczeń gwarancyjnych, uniemożliwił mu skorzystanie z uprawnień gwarancyjnych (w tym udanie się do Autoryzowanego Punktu Serwisowego (...) lub udostępnienie produktu) od samego początku zgłoszenia wad telewizora. Nadto pozwany niezasadnie łączy skorzystanie uprawnień gwarancyjnych z obowiązkiem dostarczenia telewizora do autoryzowanego punktu serwisowego w okresie trwania gwarancji. Podał także, że wady powstały z przyczyn tkwiących w rzeczy i zostały ujawnione w trakcie normalnego używania.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 5 czerwca 2018 roku powód J. O. nabił telewizor marki S. (...) 75", model (...) o numerze seryjnym (...) za kwotę 6 999 zł., na który pozwany udzielił 24-miesięcznej gwarancji. Udzielenie gwarancji pozwany potwierdził stosowną kartą gwarancyjną, w której określił zasady swojej odpowiedzialności.

Bezsporne.

W toku używania ujawniła się wada matrycy telewizora. Powód zgłosił wadę producentowi w dniu 20 grudnia 2020 roku. Zgłoszenie wady nastąpiło po terminie udzielonej gwarancji, który upływał w dniu 5 czerwca 2020 roku.

W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany wskazał, że jako producent nie może uznać reklamacji, gdyż telewizor znajduje się po okresie gwarancji. Jednocześnie producent wskazał, że urządzenie może zostać naprawione na warunkach naprawy odpłatnej.

Dowody: wiadomość e-mail – k.41, wiadomość e-mail – k. 43.

Wada telewizora zaczęła być zauważalna krótko przed zgłoszeniem usterki. Telewizor nie został dostarczony do (...), gdyż ten uchylił się od odpowiedzialności i nie proponował, aby dostarczyć sprzęt.

Telewizor nie został uszkodzony mechanicznie, wady są w tych samych miejscach matrycy niezależnie od źródła, z którego dostarczany jest do telewizora sygnał. Aktualnie wada się nasiliła.

Dowody: zeznania J. A. na rozprawie w dniu 19 września 2022 roku – k. 258-258v, zeznania powoda na rozprawie w dniu 19 września 2022 roku – k. 159v-160.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz dowodu z zeznań świadków i dowodu z przesłuchania powoda.

Sąd w pełni dał wiarę dokumentom zgromadzonym w toku procesu, gdyż ich prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu. Ponadto wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ustaleń faktycznych Sąd dokonał także na podstawie zeznań świadka J. A., która mieszkała z powodem i która wskazała, że usterka zaczęła być widoczna na krótko przed jej zgłoszeniem, zaś zdjęcia przedłożone do akt zostały wykonane w 2019 roku. Zeznania świadka były szczerze i korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami powoda.

Sąd dał wiarę także zeznaniom powoda, który wskazał, iż nie widział wady w 2019 roku, jednakże wiedząc, iż smugi nie pojawiają się „z dnia na dzień” rozpoczął poszukiwania zdjęć, na których widoczny jest telewizor. W ocenie Sądu zeznania powoda były logiczne szczerze.

Zeznania K. K., choć wiarygodne, nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek nie posiadała istotnych informacji o wadzie ani o jej przyczynach, potwierdziła jedynie, że zdjęcia zostały wykonane w 2019 roku.

Odnosnie dokumentacji fotograficznej znajdującej się w aktach sprawy i w załączniku do pisma z dnia 3 listopada 2022 roku, Sąd uznał ją za wiarygodną, jakkolwiek nie mogła ona przesądzać o istnieniu uszkodzenia matrycy w czasie trwania gwarancji, gdyż Sąd nie dopatrywał się na nich opisywanych przez powoda uszkodzeń.

Na podstawie art. 235 (2) kpc Sąd pominął dowód z opinii biegłego z zakresu fotografii gdyż dowód ten byłby nieprzydatny do ustalenia faktów wskazywanych przez pozwanego. Pozwany wskazywał, że przedłożone zdjęcia z uwagi na warunki oświetleniowe, kąt wykonywania zdjęć i tym podobne czynniki mogą nie odzwierciedlać rzeczywistości. W ocenie Sądu, skoro na przedłożonych zdjęciach smugi nie są widoczne nie było potrzeby ustalania czy precyzyjne odzwierciedlają rzeczywistość.

Przechodząc do rozważań prawnych wskazać należy, iż podstawę prawną żądania pozwu stanowi przepis art. 577 § 3 kc, zgodnie z treścią którego jeżeli została udzielona gwarancja co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, o ile wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w oświadczeniu gwarancyjnym.

Zasadniczo okres gwarancji oznacza się w oświadczeniu gwarancyjnym. Określenie terminu ma to znaczenie, że odpowiedzialność z gwarancji powstanie, jeśli wada ujawni się w terminie gwarancji. Zgodnie z art. 577 § 4 kc, jeżeli nie zastrzeżono innego terminu, termin gwarancji wynosi 2 lata, licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana. Okres gwarancji może być na nowo lub ulec przedłużeniu w sytuacjach określonych w art. 581 kc. Ponadto nie wyklucza się dochodzenia świadczeń gwarancyjnych po upływie okresu gwarancyjnego, jeżeli ujawnienie się wady nastąpiło przed jego upływem (tak m.in. J. Skąpski, w: SPC, t. 3, cz. 2, 1976, s. 155; W.J. Katner, w: SPP, t. 7, 2011, s. 151; por. także wyr. SN z 8.1.1970 r., II CR 593/69, OSPiKA 1971, Nr 6, poz. 119, z glosą W. Jaśłana; zob. też art. 581 KC). Ciężar dowodu co do momentu powstania wady spoczywa na kupującym.

W niniejszej sprawie pozwany udzielił powodowi 2-letniej gwarancji na zakupiony sprzęt. Pomiędzy stronami sporna pozostawała okoliczność czy wada matrycy ujawniła się w trakcie trwania okresu gwarancji czy po jego upływie oraz czy wada ta w ogóle tkwiła w rzeczy. Pozwany wskazywał, że nie może uznać reklamacji, gdyż telewizor znajduje się po okresie gwarancji. Jak już zostało wskazane ciężar dowodu co do momentu powstania wady spoczywał na kupującym, tj. powodzie. Przedłożone do akt zdjęcia telewizora nie pozwoliły na ujawnienie wady, którą powód opisywał. Nie ulega wątpliwości, że przedłożone zdjęcia zostały wykonane w grudniu 2019 roku, jednakże nie dokumentują one powstałej już wówczas usterki. Należy podkreślić, że zarówno powód, jak i jego partnerka zgodnie zeznali, iż w 2019 roku nie zauważyli żadnej wady telewizora. Dostrzegli ją dopiero krótko przed zgłoszeniem reklamacji producentowi, tj. w grudniu 2020 roku. Prawdą jest to co twierdzi powód, iż tego rodzaju usterki nie powstają „z dnia na dzień”, jednakże skoro od momentu ustania gwarancji do momentu zgłoszenia szkody upłynęło pół roku nie sposób wykluczyć, że wada mogła powstać właśnie w tym okresie. Dochodząc swoich roszczeń powód powinien wykazać, że wada pojawiła się w trakcie trwania gwarancji, czego nie zdołał jednoznacznie wykazać. Dopiero po wykazaniu, że wada ujawniła się

w trakcie trwania gwarancji powód powinien wykazać, że tkwiła ona w rzeczy, stosownie do treści 578 kc, która nie doznała modyfikacji w oświadczeniu gwarancyjnym.

Mając na uwadze powyższe powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 98 § 1(1) kpc.